

Aquest Barça ultratja i ofèn

M. COSCOLLET

Sóc del Barça d'ençà que tinc ús de raó, i segurament des d'abans i tot. I no tinc cap dubte que ho continuaré essent fins que em mori o la raó m'abandoni.

Encara que des de fa un temps no practico (d'ençà de la fantasmagòrica farsa de la *Due Diligent* no vaig al camp ni miro els partits), vull subratllar que el referent Barça —amb un president afusellat pels feixistes i l'equip clarament perjudicat pel franquisme— per a mi ha significat un horitzó simbòlic d'obertura, de progrés i de dignitat democràtica, que m'ha ajudat a entendre i a estimar la llibertat, el país i l'esport.

Tot i això, he procurat que la meua devoció per l'equip no obnubilés la meua consciència social i ciutadana ni anesthesiés la meua sensibilitat.

Quan la Junta Directiva actual va decidir estampar a la samarreta blaugrana el nom d'un país masclista, homòfob, dictatorial, que no respecta els drets humans i que es passa els imperatius ètics de la democràcia per les arcades de l'aqüeducte que ve dels seus pous petrolífers, vaig sentir una gran decepció.

Però no em vaig queixar ni protestar. El senyor Rosell i la seva junta presideixen legítimament l'entitat i tenen tot el dret a prendre les decisions que considerin oportunes, fins i tot, pel que sembla, la d'empastifar la samarreta blaugrana.

Si els socis del Barça van escollir un president que, tot just elegit, va córrer a agenollar-se servilment davant el president de la Junta d'Extremadura, que va imposar el castellà a la primera reunió de penyes i que ha decidit substituir la marca UNICEF per la de la dictadura de Qatar, el que em va semblar més plausible i decent va ser distanciar-me emocionalment d'aquesta nova etapa i prendre'm unes vacances sabàtiques com a seguidor de l'equip.

Ara, però, el senyor Rosell i la seva junta han anat molt més enllà en la rècula de les seves ja prou penoses decisions i han gosat trepitjar totes les ratlles vermelles de la dignitat del nostre país.

Amb l'elecció de la bandera catalana per a la samarreta del segon equip —una acció que implica tot el país, més enllà de les seves legítimes simpaties esportives— el segell de la fundació que duu el nom d'un país masclista, homòfob, que no respecta els drets humans i dictatorial, emmascararà no ja els colors d'un club privat sinó la bandera històrica d'un poble que ha fet de la llibertat i la democràcia la seva raó de ser.

Senyor Rosell: com a ciutadà de Catalunya i com a barcelonista, li exigeixo que no graponegi una bandera que és de tots, que no l'embruti, que no l'empastifi, que no l'emascari ni la humiliï amb una publicitat tan indigna i corrupta com aquesta. Què hauria pensat qualsevol demòcrata si fa uns anys s'hagués estigmatitzat la bandera del seu país amb publicitat dels règims de Franco, Mussolini, Hitler o Stalin?

Demano, a més, que la Generalitat o la fiscalia intervinguin en defensa de la dignitat dels ciutadans d'aquest país i obliguin la junta actual a retirar la publicitat o bé les quatre barres d'aquest uniforme del segon equip. ♦

